

Udskriftsdato: 18. december 2025

KEN nr 10062 af 28/02/2011 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 23-11 om hjælpemidler - barn - handicaptandem - retarderet - ADHD - autisme

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500413-10

Ankestyrelsens principafgørelse 23-11 om hjælpemidler - barn - handicaptandem - retarderet - ADHD - autisme

Resume:

En 11-årig dreng med svær mental retardering, ADHD og autisme var berettiget til en handicap-tandemcykel som hjælpemiddel.

Ankestyrelsen lagde vægt på graden og omfanget af drengens nedsatte funktionsevne og de belastende følger, den havde for ham i dagligdagen

Drengen kunne blive panisk, når han for eksempel skulle stige af- eller på en bus, eller hvis der var for mange taxaer, busser, biler og mennesker omkring ham. Han kunne i sådanne situationer være voldsomt udadreagerende, således at han enten skulle føres væk eller fastholdes for at undgå at situationen udartede sig yderligere. Dertil kom, at han nemt ville kunne komme galt af sted i trafikken, hvis han skulle færdes alene.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 81 af 4. februar 2011 - § 112

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din søns sag vedrørende afklaring af, om en handicap-tandemcykel i væsentlig grad vil kunne afhjælpe funktionsnedsættelsen for et barn med autisme, ADHD og svær mental retardering.

Resultatet er

- Din søn er berettiget til en handicap-tandemcykel som hjælpemiddel

Vi ændrer således afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Kommunen vil kontakte dig.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Vi finder på baggrund af en konkret, individuel og samlet vurdering af graden og omfanget af din søns nedsatte funktionsevne og de belastende følger den har for ham i dagligdagen, at en handicap-tandemcykel i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af hans nedsatte funktionsevne, og i væsentlig grad kan lette hans daglige tilværelse i hjemmet.

Det følger af § 112, stk. 1, i lov om social service, at der kan ydes støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Vi har lagt til grund, at din søn er en 11-årig dreng med psykiske lidelser/udviklingsforstyrrelser i form af infantil autisme, ADHD og svær mental retardering

Vi har lagt vægt på oplysningerne fra dig, der er mor til ham, hans barnepike, hans skolelærer, samt børnefysioterapeuten. Vi har samtidig lagt vægt på erklæringen af 27. marts 2007 fra Børnepsykiatrisk Ambulatorium.

Din søn beskrives sammenfattende som en dreng med omfattende, livslang og varigt nedsat psykisk funktionsevne. En dreng, som på grund af den nedsatte funktionsevne er meget ukoncentreret og let afledelig, og som, hvis han bliver optaget af noget, ikke er i stand til at skifte spor. Han vil nemt kunne komme galt af sted i trafikken, hvis han skal færdes alene. Det anbefales ikke, at din søn bevæger sig i det offentlige rum uden meget fleksible tidsrammer og stor grad af støtte.

Der beskrives en dreng, som har meget svært ved nye og skiftende situationer, og som konstant skal guides og passes på. Det er beskrevet, at din søn har en svært belastet hverdag. Særligt derved, at han let bliver overstimuleret, når han færdes i det offentlige rum, hvor han kan blive panisk, når han for eksempel skal stige af eller på en bus, eller hvis der er for mange taxaer, busser, biler og mennesker omkring ham.

Han kan i sådanne situationer være voldsomt udadreagerende, således at han enten skal føres væk eller fastholdes for at undgå at situationen udarter sig yderligere.

Vi finder, at der er tilstrækkelig dokumentation for, at din søn gentagne gange har været i situationer i forbindelse med brug af offentlige transportmidler, hvor de voksne, der følger ham, må udsætte ham for magtanvendelse, når han bliver udadreagerende, for eksempel fordi han ikke kan overskue situationer med at vente på en bus, stige af en bus og lignende.

Dertil kommer, at din søn skønnes at udgøre en fare for både sig selv og andre i trafikken, hvis han skal køre alene på cykel. Han mister let koncentrationen, fokuserer på alt andet end trafikken og har ikke blik for potentielle faresituationer.

Vi finder på den baggrund, at din søn for at kunne være en del af en dagligdag i sin familie, som ikke har mulighed for at transportere ham i bil, har et stærkt behov for at have mest mulig ro, stabilitet og forudsigelighed, når han skal transporteres og guides rundt i det offentlige rum.

Vi antager, at en handicap-tandemcykel, hvor han skal sidde forrest, og hvor familien hele tiden kan holde øje med ham, er egnet til at opfylde det formål.

Det må herved antages, at der kan ske en væsentlig reduktion i antallet af de situationer, hvor din søn i dagligdagen må føres væk eller fastholdes, for eksempel ved benyttelse af offentlige transportmidler.

Bemærkninger til klagen

Du har oplyst, at det undrer dig, at en massiv psykisk funktionsnedsættelse, som din søn har, ikke er grund nok til at få bevilget handicap-tandemcykel. Din søn har tre psykiske handicaps: infantil autisme, ADHD og mental retardering. Din søn er meget rigid i sine rutiner og kan ikke altid rumme de mange stimuli, der især er på offentlige steder. Så han kan reagere meget kraftigt når han ikke kan overskue at benytte offentlige transportmidler, ventetid på stationen med videre. Under en konflikt råber og skriger din søn, og niver og bider dig.

Det medfører, at andre kigger underligt på ham, fordi han er stå stor og opfører sig upassende for sin alder. Din søn bliver herved udstillet og set på som mærkelig. Det er særligt et problem, når I skal af og på bussen og når I befinder jer på en station. Mennesker omkring jer kigger og nogle afholder sig ikke fra at kommentere situationen. Det er ubehageligt for jer alle.

Det er et stort problem, når din søn skal hentes og bringes fra sine aktiviteter og andre fælles aktiviteter I har. Når I endelig er hjemme igen er I alle udmattede. Hvis din søn skulle cykle alene ville han skulle

bruge meget energi på at styre, holde balancen og holde trafikreglerne, og han ville stadig skulle bruge meget energi på at navigere, tælle lastbiler og taxaer. Med en handicap-tandemcykel ville du have bedre styr på ham, og han ville ikke skulle bruge så meget energi, og forholde sig til at skulle nå hen til bussen. Dertil kommer, at uforudsigeligheden og ubehaget i situationer med ventetid på bussen med videre ville kunne undgås.

Vi henviser til begrundelsen for vores afgørelse.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 8. april 2010
- Klagen til Ankestyrelsen af 4. maj 2010
- Nævnets genvurdering

Sagsfremstilling

Kommunen kunne ved afgørelse af 25. november 2009 ikke imødekomme ansøgningen om bevilling af en handicap-tandemcykel som hjælpemiddel for din søn. Begrundelsen var, at en handicap-tandemcykel ikke ville tilføre din søn en selvstændig funktion, således han selvstændigt ville kunne cykle for eksempel til og fra en aktivitet. En handicap-tandemcykel ville således ikke lette din søns dagligdag i så væsentlig grad, at han var berettiget til en sådan som et hjælpemiddel.

Du har oplyst, at kommunen efterfølgende har vurderet, at en handicap-tandemcykel heller ikke vil kunne dækkes som en merudgift efter servicelovens § 41.

Nævnet tiltrådte ved afgørelse af 8. april 2010 kommunens afgørelse. Begrundelsen var, at din søn ikke havde nogen fysisk funktionsnedsættelse, som forhindrede ham i at gå eller tage offentlige transportmidler sammen med familien i stedet for at cykle. Nævnet vurderede herefter, at behovet for en handicap-tandemcykel i det foreliggende tilfælde ikke var af en sådan karakter, at cykel ville betyde en så væsentlig afhjælpning af den nedsatte funktionsevne eller ville kunne lette den daglige tilværelse for din søn i en sådan grad, at betingelserne i servicelovens § 112 kunne anses for opfyldt.

Du har klaget over nævnets afgørelse. Din klage er sammenfattet ovenfor under afsnittet om bemærkninger til klagen.

Nævnet har ved genvurdering bemærket, at nævnet alene havde taget stilling til kommunens afgørelse i henhold til servicelovens § 112 og § 113, da det fremgik af afgørelsen, at ansøgningen samtidig var sendt videre til kommunens Børn- og Unge Afdeling med henblik på en vurdering af, om ansøgningen ville kunne imødekommes som en merudgift i henhold til servicelovens § 41. Nævnet havde derudover ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Ankestyrelsens lægekonsulent har vejledt om de lægelige spørgsmål i sagen.